

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 860/2024
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Урош Леповић, адвокат из ..., против тужених: Стечајна маса Компаније „Браћа Карић“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Бојана Дробњак, адвокат из ... и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради утврђивања права својине, вредност предмета спора 1.748.656,00 динара одлучујући о ревизији тужене Републике Србије, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 820/23 од 06.06.2024. године, у седници одржаној дана 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене Републике Србије изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 820/23 од 06.06.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Републике Србије, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 820/23 од 06.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 11310/2021 од 17.11.2022. године, у ставу првом изреке, утврђено је да је тужилац носилац права својине са уделом 1/1 на градском грађевинском земљишту површине 364 м², на катастарској парцели бр. .. КО ..., град Ниш, општина Пантелеј, уписаној у листу непокретности ..., што су тужени дужни да признају и трпе упис права својине тужиоца на означеној непокретности у јавном регистру непокретности. У ставу другом изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 220.086,00 динара.

Привредни апелациони суд је пресудом Пж 820/23 од 06.06.2024. године одбио као неосноване жалбе тужиоца и тужених и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу у којем није успела у спору, тужена Република Србија је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о њеној ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 10/23 – други закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предметни спор је правноснажно пресуђен на тај начин што је утврђено право својине тужиоца на градском грађевинском земљишту ближе описаном у ставу првом изреке првостепене пресуде, по основу одржаја. Према датом образложењу, нижестепене одлуке су засноване на члановима 21, 28. став 2, 30. став 1. и 2, 33. и 72. Закона о основама својинскоправних односа. Утврђено је током поступка да тужилац има правни основ за стицање права својине на предметном земљишту – Уговор о изградњи стамбеног објекта од 10.08.1992. године, оверен пред Општинским судом у Нишу дана 05.07.2000. године, а који је као купац, закључио са „Велетехна“ д.д. Београд, као продацем, да је тим уговором констатовано да је продавац предао предметну непокретност тужиоцу, да је тужилац исплатио цену наведеном предузећу, при чему тужени нису доказали несавесност тужиоца имајући у виду да се савесност у складу са чланом 72. став 3. Закона о основама својинскоправних односа претпоставља. Тужена Република Србија не даје разлоге који оправдавају одлучивање о изјављеној ревизији са разлога прописаних чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијом се не указује на постојање другачије одлуке донете у спору заснованом на истом или битно сличном чињеничноправном основу. Не указује се на постојање ширег друштвеног или правног значаја због којег би требало дозволити одлучивање о посебној ревизији у циљу разматрања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана. Такође, не наводе се ни аргументи који би указивали на то да постоји потреба за новим тумачењем материјалног права примењеног у побијаној пресуди.

Суштински, ревидент износи своје виђење чињеничноправних појединости конкретног случаја, односно указује на погрешно утврђено чињенично стање, услед погрешне оцене доказа, што се не може прихватити као релевантан основ да се дозволи одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној. Евентуална погрешна примена материјалног права, сама по себи такође не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије. Посебна ревизија служи као изузетно и крајње правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије тужене Републике Србије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да није дозвољена.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку је прописано да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела

правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине у овој парници поднета је 23.07.2021. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде износи 1.748.656,00 динара, односно 14.874,95 евра обрачунато према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази ревизијски цензус од 100.000,00 динара, прописан чланом 485. Закона о парничном поступку, то Врховни суд налази да ревизија тужене Републике Србије није дозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа-судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**